

Kommunstyrelsen
Yttrande

Handläggare:
Hannes Vidmark

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet
li.remissvar@regeringskansliet.se
li.dl@regeringskansliet.se

Yttrande SOU 2025:64: En översyn av kontrollorganisation och finansieringen av kontroll i livsmedelskedjan för att förenkla för företag

Ert dnr: LI2025/01164

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet har remitterat betänkandet En översyn av kontrollorganisation och finansieringen av kontroll i livsmedelskedjan för att förenkla för företag (SOU 2025:64) för yttrande senast den 6 oktober 2025. Uppsala kommun har fått förlängd svarstid till 15 oktober 2025.

Uppsala kommuns inställning

Uppsala kommun avstyrker det remitterade förslaget.

Uppsala kommun anser att arbetet med att reformera kontrollorganisationen i livsmedelskedjan behöver fortsätta genom fortsatt utredning av olika alternativ med tydligare konsekvensanalyser. Bland konsekvenserna vill Uppsala kommun särskilt uppmärksamma på förslagets risker på kommunernas förebyggande arbetet mot välfärdsbrottlighet.

Uppsala kommun anser att om förändringen av kontrollorganisationen enligt utredningens förslag ändå genomförs måste reformen föregås av en grundlig planering och tiden för genomförandet måste förlängas avsevärt.

Övergripande synpunkter

Det har under en längre tid funnits ett behov av att se över och förändra hur kontrollen i livsmedelskedjan är organiserad för att minska de problem som finns med likvärdighet och effektivitet av livsmedelskontrollen. En del av problematiken är kopplad till det stora antalet kontrollmyndigheter.

Utredningens översyn av kontrollorganisationen är mot den bakgrunden angelägen. Uppsala kommun instämmer i att nuvarande kontrollorganisation har utmaningar och åtgärder behövs för att säkerställa en effektiv och likvärdig kontroll i hela landet. Eftersom utredningens uppdrag inriktats på att öka effektivitet, likvärdighet och konkurrenskraft i livsmedelskedjan är det viktigt att belysa om detta verkligen kan uppnås med utredningens lagda förslag. Uppsala kommun anser inte att utredningen lyckas med det.

Uppsala kommun instämmer i att några, men långt ifrån alla, identifierade utmaningar med den nuvarande kontrollorganisationen kan undanröjas eller åtminstone förbättras med ett förstatligande. Det gäller framför allt problemen med behörighetsgränser, specialiserade verksamheter som till exempel kosttillskott och dricksvattenanläggningar samt hanteringen av aktörer med verksamhet på flera geografiska platser.

Samtidigt finns det andra utmaningar som inte automatiskt blir lösta genom ett förstatligande. Andra aspekter av kontrollen riskerar till och med att försämrats, till exempel arbetet mot välfärdsbrott och service och närhet för allmänhet och företagare.

För flertalet av berörda livsmedelsverksamheter blir förslaget inte enklare eller billigare tillsyn. De kommer att kontrolleras av fler myndigheter än idag och blir sannolikt påförda högre avgifter. Förbättringar i effektivitet och likvärdighet kan åstadkommas med mindre ingripande medel än förstatligande av all tillsyn. Sådana åtgärder kan vara tydligare styråtgärder för de centrala myndigheterna och ett heltäckande revisionssystem med tydliga mandat att agera vid upptäckta brister.

Uppsala kommun framför nedan synpunkter avseende olika områden.

Likvärdighet

Ett förstatligande är inte en garant för likvärdighet. En stor organisation med flera geografiskt spridda enheter gör det svårt att säkerställa ett i alla delar likvärdigt utfall. En större likvärdighet är inte heller detsamma som ökad effektivitet eller kvalitet. I utredningen åberopas förstatligandet av djurskyddskontrollerna år 2009 som ett gott exempel. Samtidigt visar Statskontorets uppföljning, som åberopas i betänkandet, av den reformen att antalet kontroller efter övertagandet minskade kraftigt, att kontrollerna kostade mer än de resurser som tillfördes och att kontrollerna hade stora skillnader i effektivitet.

Livsmedelsverket har idag ett uppdrag att vägleda övriga kontrollmyndigheter, ett uppdrag som skulle kunna utökas och användas ytterligare. Livsmedelsverket arbetar bland annat med att ta fram nyckeltal och rapporter vilket är steg på vägen för att jämföra och på sikt även likrikta kontrollverksamheten. Ett stort steg har tagits i och med den nya riskklassningsmodell som implementerades 2024. Även arbetet med att få fler kommuner att använda sig av kontrollprocessen i tillsynsverksamheten är ett viktigt led för att likrikta kommunernas livsmedelskontroll.

Uppsala kommun menar att det går att åstadkomma stora förbättringar i likvärdigheten mellan kommunerna genom att fortsätta och förstärka det arbete som Livsmedelsverket redan gör.

Förutsättningar för företagen och service till företag och allmänhet

Den absoluta majoriteten av berörda verksamheter har idag inte Livsmedelsverket eller Jordbruksverket som kontrollmyndighet. Däremot skulle de även efter den föreslagna

reformen vara föremål för annan närliggande kommunal tillsyn, exempelvis inom områden som bygg, brand, miljö, alkohol och tobak. Förslaget kommer därför i praktiken inte leda till färre antal kontrollmyndigheter för merparten av företagen, utan i stället fler.

Det är Uppsala kommuns uppfattning att våra företag vill möta "En kommun". Uppsala arbetar för att företagare ska möta kommunen som en helhet. Många företag har parallella ärenden inom livsmedel, miljö, markupplåtelse med flera. Kommunens förmåga att samordna mellan myndighetsområden utifrån företagens behov är viktigt för ett gott företagsklimat. En uppsplittrad kontroll/tillsynsprocess riskerar att försvåra snarare än förenkla för företagen. Den lokala förståelsen för företags situation och av samordningen mellan tillsynsområden riskerar att gå förlorad, vilket kan påverka det lokala företagsklimatet negativt.

Att centralisera kontrollen gör vidare att kommunens kunskap om det lokala företagsklimatet försämras. Kontakten med exempelvis markupplåtelse, alkoholhandläggare, miljöskyddshandläggare försvåras också. Idag sker informationsutbyten gällande markförhållanden, lokala ordningsregler och andra förutsättningar som gör att livsmedelsföretagen kan få lokal anpassad vägledning om stora delar av förutsättningarna för sin verksamhet. Att den centrala kontrollmyndigheten ska kunna ha samma utbyte med över 200 kommunala myndigheter och känna till deras lokala förutsättningar bedöms osannolikt.

Uppsala kommun betonar att vi i sak instämmer i behovet av stärkt likvärdighet, men att detta inte bör ske genom ett snabbt totalförstatligande med risk för sämre företagsservice till näringslivet och en försämrad lokal samordning vilket påverkar företagsklimatet negativt.

Det är viktigt att understryka att många av de kommunala kontrollmyndigheterna idag har en välfungerande kontroll i fråga om såväl omfattning som kvalitet. Av NKI-mätningarna (nöjd-kund-index) framgår att företagen genomgående ger de kommunala kontrollmyndigheterna höga betyg för livsmedelskontrollen, med ett snitt NKI på 78 för 2024. 83 kommuner hade NKI på 80 eller högre, medan endast 13 kommuner hade NKI lägre än 70. Detta innebär att företagarna i de allra flesta kommunerna är mycket nöjda med hur kommunerna bedriver livsmedelskontroll. En statlig centralisering besvarar med andra ord inte något tydligt problem med företags nöjdhet i större kommuner som Uppsala, där livsmedelskontrollen redan fungerar väl och uppskattas av företagen.

Nackdelar med små kontrollmyndigheterna, det vill säga små kommuner med få inspektörer, uppvägs av att mindre kommuner oftast har få livsmedelsverksamheter. Med andra ord är det relativt få verksamheter som påverkas av nackdelar med en liten kontrollmyndighet eventuellt medför. De större kommunerna står gemensamt för den större delen av livsmedelsverksamheterna. Fördelarna med en central statlig organisation kommer för företag i större kommuner inte att märkas på samma sätt, eller inte alls, eftersom de kommunerna redan bedriver sin livsmedelskontroll med stordriftsfördelar.

Det har i förslaget inte beräknats hur mycket tid som de kommunala myndigheterna lägger på att ta emot, handlägga och utreda klagomål och misstänkta matförgiftningar från allmänheten. Det nämns kort att det inte finns siffror på detta. Miljöförvaltningen i Uppsala med 1 930 livsmedelsanläggningar har under 2024 tagit emot 586 anmälningar om misstänkta matförgiftningar och klagomål från allmänheten och andra kontrollmyndigheter. Det bör vara fullt möjligt att översiktligt bedöma kontrollbehovet, att det inte gjorts är en brist.

I dagsläget har Uppsala kommuns miljö- och hälsoskyddsnämnd också skyldighet att utföra en epidemiologisk utredning vid livsmedelsutbrott enligt 4 § LIVSFS 2005:7. Tidsåtgången för sådana utredningar har inte heller beaktats i utredningen.

Idag kan allmänheten snabbt och enkelt nå livsmedelskontrollen i Uppsala, antingen via e-tjänster för att lämna klagomål eller anmäla misstänkta matförgiftningar eller genom att ringa kommunens Kontaktcenter. Allmänheten kan även se hur det gått på de senaste livsmedelskontrollerna på livsmedelsverksamheter i Uppsala på Livsmedelskollen. Liknande tjänster finns hos flera kommuner i Sverige. Uppsala kommun ser en risk att sådana kontaktvägar inte blir lika enkla med en central, statlig organisation som upplevs som längre bort.

Det lyfts i utredningen fram att råd och stöd är ett viktigt komplement till den offentliga kontrollen. Att ge stöd och rådgivning ingår redan idag i uppdraget med att utföra livsmedelskontroll. I Uppsala kommun har samtliga nystartade företag sedan flera år tillbaka, via skattemedel, fått möjlighet till 30 minuters rådgivning i samband den första livsmedelskontrollen. Servicen ges till ca 200 nystartade verksamheter årligen. Utöver detta har man som företagare möjlighet att när som helst kontakta kommunen för rådgivning eller hjälp med tolkning av regler.

Uppsala kommuns erfarenheter av att kontrollera nystartade små företag är att det finns behov av extra rådgivning och stöd den första tiden. Förslaget har med stor sannolikhet underskattat hur mycket sådan rådgivning som redan ges i dagsläget runt om i landet. Den nivån av service riktad till nystartade företag (av vilka de flesta är mikroföretag), går inte att garantera med den finansiering som anges i utredningens förslag. I förslaget uppskattas kostnaderna uppgå till 2,6 miljoner kronor per år, motsvarande 2 årsarbetskrafter. Detta ska då räcka till att stödja hela landets nystartade mikroföretagare vilket Uppsala kommun bedömer är en kraftig underskattning.

Personalförsörjning

Sårbarheter för personalförsörjning och kontinuitet kan minska med en större organisation. Det finns emellertid ingenting som talar för att problemen med att rekrytera personal med rätt kompetens till glesare befolkade områden automatiskt kommer att lösas genom att ansvaret för kontrollen går över till en statlig myndighet. Tvärtom finns det en risk att livsmedelskontrollen i glesare befolkade delarna av landet kommer att försämrats avsevärt när arbetsplatserna flyttas längre bort från kontrollobjekten. Det gäller särskilt om kontrollen ska täckas upp av personal från andra delar av landet.

Flertalet kommuner har redan idag både tillräcklig bredd och spets i personalstyrkan för att ha den beredskap och uthållighet som krävs. Vid centralisering finns det en stor risk att kompetenta livsmedelsinspektörer blir kvar på sin kommunala arbetsplats i sin tidigare kommun med andra arbetsuppgifter, eftersom de kan ha andra uppgifter i sitt uppdrag redan idag. Detta innebär också en förlust i kompetens i en nystartad organisation där det då behöver rekryteras helt ny personal.

Arbete mot välfärdsbrott och osund konkurrens

En stor fördel med den kommunala kontrollen, som Uppsala kommun anser att utredningen inte har värderat i tillräckligt hög grad, är möjligheten att kunna samordna livsmedelskontrollen med andra kommunala tillsynsområden, inte minst det samordnade arbetet mot välfärdsbrottslighet. Genom att kommunen ansvarar för

kontrollen av flera olika regelverk ger detta ett bättre underlag för kommunernas brottsförebyggande ansvar.

Risken med att bryta ut ansvaret för vissa kontrollområden är att kommunernas kännedom om företagen minskar. Det påverkar förmågan att upptäcka och motverka oseriösa aktörer som utnyttjar välfärdssystemen och snedvrider konkurrensen.

Sannolikheten att upptäcka nya oregistrerade verksamheter torde enligt kommunens uppfattning också minska om det geografiska kontrollområdet blir större.

Avgifter

I fråga om likvärdigheten avseende avgifterna och stärkt konkurrenskraft för företag finns det skäl att invända mot utredningens slutsatser. Det stämmer förvisso att det idag skiljer betydligt mellan kommunerna i både timavgift och avgiftsuttag för livsmedelskontroll. Med en kontrollmyndighet bör timavgiften kunna bli enhetlig över landet men den blir troligen inte lägre. Utredningen konstaterar att kostnaden för livsmedelskontroll genom reformen med all sannolikhet kommer bli högre för de företag som i dag har kommunala kontrollmyndigheter. Livsmedelsverkets timavgift för livsmedelskontroll är drygt 800 kronor högre än snittet för kommunerna, och drygt 300 kronor högre än den högsta kommunala timavgiften i landet.

Utredningen konstaterar vidare att kostnaderna förväntas öka för staten med drygt 130 miljoner kronor årligen jämfört med idag. Det blir därmed dyrare för företag, och även och för staten, med den nu föreslagna reformen. Kommunen ser därför inte att det finns likhetstecken mellan likvärdiga avgifter och en stärkt konkurrenskraft för företag eftersom utredningens förslag innebär att kostnaderna för företagen kommer att öka.

Dricksvatten

För dricksvattenkontrollen ser Uppsala kommun flera fördelar med en centraliserad organisation. Fördelar kan som exempel vara större möjligheter att bygga upp specialistkompetens avseende dricksvatten och ett tydligare ansvar för vem som kontrollerar säkerhet gällande EU-direktiven NIS, NIS2 och CER. I dag finns det oklarheter mellan myndigheterna vem som ansvarar för vad avseende detta på berörda anläggningar. För dricksvattenproducenter som försörjer flera kommuner underlättar förslaget myndighetskontakten då det bara blir en kontrollmyndighet i stället för flera.

Utredningen föreslår att offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet avseende dricksvattenanläggningar bör finansieras med allmänna medel, förutom för sådan kontroll som blivit nödvändig efter att bristande efterlevnad har konstaterats. Förslaget motiveras med att en stor del av kostnaderna för offentlig kontroll vid dricksvattenanläggningarna redan i dag kan sägas vara indirekt skattefinansierade och att den offentliga kontrollen av dricksvatten kommer hela samhället till del. För kommunerna innebär det minskade utgifter.

En nackdel med en centraliserad myndighet är att den kan sakna tillgång till lokala kunskaper och information om till exempel markförhållanden som idag finns hos den kommunala kontrollmyndigheten. Sådan kunskap är viktig för att ställa krav på dricksvattenanläggningar, till exempel när det gäller riskbaserade provtagningar av PFAS utifrån de lokala förutsättningarna. Med en centraliserad myndighet kan lokalkännedom påverkas och samarbete kommer behövas med kommunerna för att få tillgång till sådan information.

Beredskap

Avseende beredskap finns det både för- och nackdelar med en statlig, mer centraliserad organisation. För kommunerna kommer information vid en kris rörande livsmedel och dricksvatten bli svårare att hantera. I nuläget är tillsynsmyndigheten en kommunal organisation som kan övervaka att verksamhetsutövare tar säkra beslut om livsmedel och dricksvatten och även övervaka att information når fram till berörda delar av kommunen. Med en central kontrollmyndighet blir det, för den kommun som äger krisen, ännu en aktör att hålla kontakt med.

Den lokala kännedomen bedöms försämrats om inspektörer jobbar över ett större geografiskt område och detta kan bidra till att längre tid behövs för att utreda och avgöra omfattningen av en kris. Vid exempelvis strömbrott eller en brand kommer det att ta längre tid innan den informationen når den centrala organisationen som kan behöva agera för att säkerställa säkra livsmedel.

Vid en större och mer geografiskt omfattande samhällsstörning blir en central kontrollmyndighet mer robust då de operativa resurserna som kan agera är fler. Dessutom innebär det minskat arbetet med att vägleda och samordna nuvarande kontrollmyndigheter. Under förutsättning att det skapas en decentraliserad organisation utspridd i landet kan myndigheten öka förmågan att kunna hantera sina uppgifter vid en krissituation.

Kommunen vill peka på att samlad information om alla livsmedelsverksamheter, inklusive dricksvattenanläggningar, kan innebära en risk ur säkerhetsskyddsperspektiv. En sådan centralisering kan få negativa konsekvenser. Bland annat behövs tydliga och begränsade behörigheter till åtkomst till känsliga uppgifter.

Revision

I dagsläget har inte Sverige ett heltäckande system för revisioner inom livsmedelskedjan som når upp till kraven i EU:s kontrollförfordning. Otillräcklig revision av den kommunala livsmedelskontrollen bidrar självklart till brister i likvärdighet och effektivitet i kontrollen då avvikelser inte uppmärksammas och kontrollen inte jämförs.

I utredningens förslag föreslås Livsmedelsverkets nya kontrollorganisation revideras av Livsmedelsverkets revisionsavdelning och att Livsmedelsverket även under övergångsperioden till statlig kontroll ska revidera ett antal kommuner. Uppsala kommun ser positivt på en lösning av revisionsfrågan. Kommunens uppfattning är att den revisionsform som föreslås för övergångsperioden, där Livsmedelsverket reviderar kommunerna, skulle kunna användas även i nuvarande kontrollorganisation utan att förslaget om en statlig kontrollmyndighet genomförs. En sådan lösning skulle, kanske i högre grad än centralisering, medföra en stor effekt för en mer likvärdig och effektiv livsmedelskontroll i kommunerna.

Uppsala kommun trycker på vikten av att den reviderande myndigheten har tydliga mandat och möjligheter till åtgärder och sanktioner för. Ett alternativ skulle också kunna vara att återgå till lösningen med länsstyrelserna som reviderande myndighet, men med tydlig vägledning från livsmedelsverket samt mandat för åtgärder och sanktioner vid avvikelser.

Livsmedelsverket

En stor utmaning med att överföra ansvaret för livsmedelskontrollen till Livsmedelsverket är att myndigheten idag har ett ytterst begränsat operativt

kontrollansvar. Enligt utredningen ansvarar idag Livsmedelsverket för att utföra offentlig kontroll på cirka 1 500 anläggningar, medan kommunerna ansvarar för ungefär 96 000 anläggningar. Den typ av verksamheter som Livsmedelsverket kontrollerar är mycket avgränsad och avser framför allt animalieanläggningar med särskilda hygienregler. Kommunerna ansvarar för i princip alla andra typer av anläggningar efter primärproduktion.

Det finns idag cirka 300 anställda på Livsmedelsverket som arbetar med livsmedelskontroll, medan det hos kommunerna finns drygt 1 000 personer med kontroll (motsvarande cirka 700 årsarbetskrafter). Personalstyrkan hos Livsmedelsverket som ska arbeta med operativ kontroll kommer därmed behöva mer än tredubblas, och det exklusive den ökning av verksamhetsstödjande personal som administration, IT, HR, ekonomi, juridik, kommunikation, chefer med mera som oundvikligen också följer av utökningen.

Livsmedelsverket saknar dessutom idag den lokala och regionala närvaro som ett övertagande av livsmedelskontrollen i hela landet skulle medföra. Utredningen föreslår att det ska införas ett krav på representation i varje län, men såvitt Uppsala kommun förutser kommer det behövas betydligt fler regionala enheter och kontor än så. Under alla omständigheter innebär utredningens förslag ett stort behov av nya och ändamålsenliga lokaler och annan nödvändig kapacitet på ett stort antal platser runt om i landet där verket idag inte har någon verksamhet.

Förslaget medför således en omfattande utökning och ändring av myndighetens ansvar och storlek som kommer att medföra betydande utmaningar, tid och fokus för att få på plats. Mot den bakgrunden ifrågasätter Uppsala kommun även, förutom centraliseringen i sig, starkt den tidplan som förslås i förslaget.

Animaliska biprodukter (ABP)

Uppsala kommun instämmer i att det finns fördelar med att ha en central myndighet som utför kontrollen av ABP. Det kan bli enklare för en myndighet att ha ett uppdaterat register istället för att flera myndigheter ska behöva upprätta register. Det kan också vara enklare att bygga upp den kunskap och kompetens som behövs för ett relativt begränsat kontrollområde på en central myndighet i stället för att det ska finnas någon eller några med kunskap inom området i varje enskild kommun.

Att ABP-kontrollen i nuläget inte bedöms leva upp till de krav som ställs i lagstiftningen beror inte bara på hur kontrollen är organiserad, utan också mycket på att det saknas tillräcklig vägledning från Jordbruksverket om hur kontrollen ska genomföras. Vägledning saknas för till exempel planering av kontrollen, frekvens för kontrollen och för checklistor på hur kontrollerna ska genomföras i praktiken. Jordbruksverket har heller inte arbetat för att förstärka den kommunala samverkan inom området eller samordnat kontrollprojekt för att utöka kommunernas tillsyn.

Kommunernas kontroller hade förmodligen kunnat vara avsevärt bättre och likvärdig om Jordbruksverket hade gett mer och tydligare vägledning och samordnat arbetet. Även avseende kontrollområdet ABP får flertalet företag med förslaget en ny kontrollmyndighet, eller i vart fall inte färre kontrollmyndigheter, eftersom kommunerna fortsatt skulle ansvarar för miljöbalkstillsyn och kontroll av växtskyddsmedel. I dagsläget görs ABP-kontrollen i samband med sådana andra kontroller varför en flytt av ABP-kontrollen till Jordbruksverket inte kommer att leda till färre tillsynsbesök från myndigheter för företagen.

I utredningen anges att det 2023 rapporterades in tid för ABP-kontroll motsvarande 2,5 årsarbetskrafter för alla kommuners kontroll och att detta därmed skulle motsvara

behovet av resurser hos Jordbruksverket om de skulle ta över kontrollen. Uppsala kommun menar att detta är en väldigt stor underskattning av behovet för att utföra ABP-kontroll för hela landet eftersom tid för ABP-kontroll troligen redovisas i annan tid och därför är kraftigt underredovisad. I utredningen tas dessutom upp att kommunerna inte gör kontroller med tillräcklig frekvens.

Sammantaget gör det att Uppsala kommun har väldigt svårt att se att 2,5 årsarbetskrafter ska räcka till att utföra all kontroll av animaliska biprodukter i hela landet, med regelbundna intervall samt för att hålla uppdaterade register över kontrollobjekten.

Risken med att flytta över ABP-kontrollen till den centrala myndigheten blir med den föreslagna omfattningen att kontrollen inte kommer att utföras alls, eller i vart fall i ännu lägre utsträckning än i nuläget. Att myndigheten sannolikt kan ha bättre kompetens på området innebär sålunda ändå ingen vinst för kontrollens omfattning.

Tidsaspekten

En reform av den föreslagna storleken kommer bli kostsam både i form av rena omställningsutgifter och i förlorad effektivitet för kärnverksamheten – det vill säga utförande av offentlig kontroll och vägledning till företag – inte bara för de övertagande myndigheterna Livsmedelsverket och Jordbruksverket, utan för alla berörda kontrollmyndigheter.

Uppsala kommun konstaterar att den tidsplan och kostnadsberäkning som utredningen har presenterat för förslaget framstår som orimlig och rejält i underkant. Uppsala kommun saknar också en bedömning av när den nya kontrollorganisationen förväntas vara fullt operativ och kan utföra offentlig kontroll i sådan omfattning och kvalitet som motsvarar kontrollförfordningens krav.

Det är inte rimligt att utgå från att en så stor reform som här är fråga om ska kunna genomföras på bara två år och den nya kapaciteten byggas upp simultant på flera platser i landet. Samtidigt skulle ansvaret för den kommunala kontrollen avvecklas och föras över till Livsmedelsverket och Jordbruksverket som därvid omgående skulle kunna leverera operativ kontroll på en likvärdig nivå. Det är oundvikligt att det blir ett glapp mellan den tid som kommunerna utför kontrollen och Livsmedelsverket och Jordbruksverket tar över. I flera fall kommer det att vara samma personal som ska byta arbetsgivare, arbetsplats, lära sig nya system och så vidare.

Utöver denna omställning kommer det bli en period innan den nya kontrollorganisationen har satt sig och är fullt fungerande. Livsmedelskontroll är en samhällsviktig verksamhet som inte bör hanteras med slapphänthet utan tas på allvar.

Avslutande synpunkter

Uppsala kommun ser att riskerna med reformen gör att den inte kan genomföras, och absolut inte med de förutsättningar som den föreslagna tidsplanen ger. Ett genomförande skulle ske på bekostnad av en idag i grunden välfungerande kontrollverksamhet och en troligen rejäl nedgång i livsmedelssäkerhet under en längre tid.

Uppsala kommun anser i stället att arbetet med att reformera kontrollorganisationen i livsmedelskedjan behöver fortsätta genom fortsatt utredning av olika alternativ med tydligare konsekvensanalyser. Flera förslag i betänkandet ger förutsättningar för utveckling. Det är till exempel översyn av vissa specifika kontrollområden, som ABP och dricksvatten, och utvecklad revision av kontrollmyndigheterna.

Kommunstyrelsen

Erik Pelling
Kommunstyrelsens ordförande

John Hammar
sekreterare